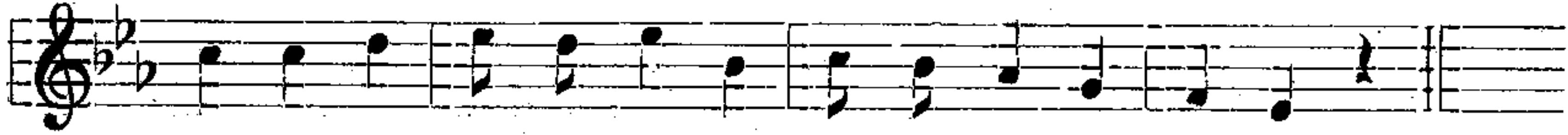

194.

Z V. Pavlovic.

Zdlouha.

Pě-kná, he-zká, na la - vi - ci spa - la, a já sem ju pro-bu-dil,

a já sem ju pro-bu-dil, a - by ne-za - spa - la.

195.

Z Javorníka.

Suš. 414, E. 122.

Živě.

Zdá-ło sa ně, zdá-ło, že v po-li ho-re - ło, a to sa

měj mi-lěj lí-čko čer-ve - ňa - ło.

1.

Zdálo sa ně, zdálo,
že v poli horelo,
a to sa méj milěj
líčko červeňalo.

Zdálo sa ně, zdálo,
že sa v poli mračí,
a to sa černaly
mojěj milěj oči.

Zdálo sa ně, zdálo,
že sa v poli blíská,
a to si šohajek
na píščelku píská.

2.

Rabudeň, rabudeň,
zeleňá rabudeň,
jak na ťa, šohajku,
jak na ťa zabudem.

Ja na ťa, děvečko,
já na ťa, lahúčko,
jako by odpadło
z jabloně jabúčko.

Ja na ťa, šohajku,
já na ťa, také tak,
jako dyž odletí
z jabloně sivý vták.

196.

Z Těšínska

Zdało mi się zdało, że w polu gorza-ło, a to moiej mi - lej

liczko za-kwi-ta - ło.